

Republika Hrvatska
OPĆINSKI SUD U SPLITU
Gundulićeva 27
Split

Posl. broj: P Ob – 598/2024-47

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Splitu po sucu ovog suda Dunji Rumora, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužiteljice-protutužene Ane Čulin Jeličić iz Kaštel Novog, Šantićeva 25, OIB: 06567046270, koju zastupa punomoćnik Darko Varnica, odvjetnik u Kaštel Kambelovcu, protiv tuženika-protutužitelja Joška Ćuka iz Gornjeg Muća, Progon II br. 17, OIB: 39900992290, kojeg zastupa punomoćnik Emil Šeparović, odvjetnik u Splitu, radi utvrđenja bračne stečevine, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 24. kolovoza 2026. u nazočnosti zam. pun. tužiteljice-protutužene Lade Rađa, odvjetnice u Kaštel Kambelovcu te pun. tuženika-protutužitelja Emila Šeparovića, odvjetnika u Splitu, objavljene 8. listopada 2026.

p r e s u d i o j e

- I. Utvrđuje se da je 9/10 suvlasničkog dijela nekretnine označene kao stambeni objekt anagrafske oznake Gornji Muć, Progon II. br 17, označen slovom "P" položen na dijelu čest. zem. 1298 z.u. 381 k.o. Gornji Muć (tijelo označeno slovima DEFD površine 128 m²), dijelu čest. zem. 1213/1 z.u. 896 k.o. Gornji Muć (tijelo označeno slovima BCDFGONMB površine 263 m²), sa pripadajućom pomoćnom zgradom označenom slovom "R" položenom na dijelu čest. zem. 1298 z.u. 381 k.o. Gornji Muć (tijelo označeno slovima DEFD površine 128 m²), i vanjski kamin označen slovom "S" položen na dijelu čest. zem. 1213/1 z.u. 896 k.o. Gornji Muć (tijelo označeno slovima BCDFGONMB površine 263 m²), sve prikazano u nalazu i mišljenju stalnog sudskog vještaka za geodeziju i hidrografiju Tomislava Čipčića od 25. srpnja 2025., koje vještvo čini sastavni dio ove presude, sa pripadajućim dijelom zemljišta nužnog za redovitu uporabu stambenog objekta anagrafske oznake Gornji Muć II. br 17, označen na predmetnom vještvu slovom "P", predstavlja bračnu stečevinu tužiteljice-protutužene Ane Čulin Jeličić OIB:06567046270 i tuženika-protutužitelja Joška Ćuka OIB: 39900992290, s udjelima stranaka svakog za ½ dijela.

Za više traženo i to za 1/10 suvlasničkog dijela naprijed opisane nekretnine, tužbeni zahtjev se odbija.

- II. Dužna je tužiteljica-protutužena u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe isplatiti tuženiku-protutužitelju iz osnove $\frac{1}{2}$ dijela otplaćenog dijela kredita kod OTP Banke d.d., po Ugovoru o kreditu br.121114365466-G1 od 14. studenog 2012., ukupan iznos od 3.535,50 eur, sa zateznom kamatom koja na navedeni iznos teče počev od 28. prosinca 2019. pa do isplate, a koja se do 31. prosinca 2022. određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri postotna poena, za razdoblje od 1. siječnja 2023. do 31. prosinca 2023. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 1. siječnja 2024. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja te godine, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine. Za više traženo i to za iznos od 6.871,53 eur, kao i za više tražene zatezne kamate, protutužbeni zahtjev se odbija.
- III. Odbija se protutužbeni zahtjev u dijelu koji glasi:
„Dužna je tužiteljica-protutužena u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe isplatiti tuženiku-protutužitelju iznos od 2.500,00 eur, sa zakonskom zateznom kamatom koja na navedeni iznos teče od 28. prosinca 2019 pa do 31. prosinca 2022. po stopi koja se za svako polugodište određuje uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje je prethodilo tekućem polugodištu za tri postotna poena, od 01. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 30. prosinca 2023. do namirenja po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve sukladno čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima (NN, br. 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 155/23).“
- IV. Dužna je tužiteljica-protutužena isplatiti tuženiku protutužitelju na ime $\frac{1}{2}$ dijela plaćenih troškova komunalne naknade iznos od 25,23 eur sa zateznom kamatom koja na navedeni iznos teče počev od 9. svibnja 2016. pa do isplate, a koja se do 31. prosinca 2022. određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita

- odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri postotna poena, za razdoblje od 1. siječnja 2023. do 31. prosinca 2023. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 1. siječnja 2024. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja te godine, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine. Za više traženo i to za iznos od 394,77 eur kao i za više tražene zatezne kamate, protutužbeni zahtjev se odbija.
- V. Dužna je tužiteljica-protutužena isplatiti tuženiku protutužitelju na ime ½ dijela plaćene naknade za odvoz smeća iznos od 7,17 eur sa zateznom kamatom koja na navedeni iznos teče počev od 9. svibnja 2016. pa do isplate, a koja se do 31. prosinca 2022. određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri postotna poena, za razdoblje od 1. siječnja 2023. do 31. prosinca 2023. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 1. siječnja 2024. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja te godine, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine. Za više traženo i to za iznos od 112,23 eur kao i za više tražene zatezne kamate protutužbeni zahtjev se odbija.
- VI. Dužan je tuženik-protutužitelj u roku od 15 dana naknaditi tužiteljici-protutuženoj troškove parničnog postupka u iznosu od 5.001,10 eur zajedno sa zateznim kamatama od presuđenja do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope – kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizišle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine.

Obrazloženje

1. U tužbi zaprimljenoj kod ovog suda 7. svibnja 2019. tužiteljica-protutužena je navela da su parnične stranke sklopile brak 28. lipnja 2003. u Gornjem Muću, a pravomoćnom presudom Općinskog suda u Splitu pod posl. br. P Ob-537/2013 od 28. prosinca 2015. da je razveden njihov brak. Parnične stranke da su za vrijeme trajanja

braka izgradile obiteljsku kuću u Gornjem Muću na dijelu čest. zem. 1213/1 KO Muć, površine 110 m², koja da se sastoji od uređenog prizemlja koji predstavlja trosobni stan (tri sobe, kuhinje s dnevnim boravkom, dva hodnika, kupatila s WC-om i posebni WC), te visokog potkrovlja koji da je u roh-bau sistemu s balkonom, površine 110 m² s uređenim kaminom ispred kuće, parkiralištem za automobile, uređenim travnjakom, povrtnjakom i voćnjakom, te uređenim prostorom za perad. Otac tužiteljice-protutužene Ante Jeličić da je 27. ožujka 2003. podigao kredit za gradnju predmetne kuće u iznosu od 95.000,00 kn na svoje ime jer da stranke nisu imale uvjete koje je banka tražila za podizanje kredita. Parnične stranke da su navedeni kredit otplaćivale na rok od devet godina te da je 27. veljače 2014. kredit isplaćen. U ovom istom periodu da je rodica tuženika-protutužitelja Sonja Čuljak na svoje ime podigla kredit od 100.000,00 kn jer da stranke nisu bile službeno kreditne sposobne po uvjetima banke iako da su samo stranke zajedno otplatile i taj kredit u cijelosti. Tuženik-protutužitelj da je 21. listopada 2006. podigao kredit u iznosu od 105.000,00 kn za gradnju kuće, s time da je sudužnik na kreditu bila tužiteljica-protutužena, a isti da je otplaćen 26. studenog 2012. Budući da navedeni novac nije bio dostatan tužiteljica-protutužena da je bila primorana podići novi kredit kod Splitske banke na iznos od 10.450,00 eur na rok od 10 godina za izgradnju potkrovlja kuće koji da je još uvijek u roh-bau stanju. Navedeni kredit da je trebao doći na naplatu u cijelosti 10. lipnja 2019., ali da ga je tužiteljica-protutužena otplatila ranije u veljači 2016., a sve kako bi mogla kupiti stan u kojem sada živi sa svojom djecom. Kredit da je prebijen pozajmicom kod fizičkih osoba, a koju da tužiteljica-protutužena još uvijek nije isplatila u cijelosti. Tužiteljica-protutužena i tuženik-protutužitelj da su podizali još kredita u Kreditnoj uniji Marjan, OTP banci, te Credo banci. Slijedom navedenog, tužiteljica-protutužena je predložila ovom sudu donošenje presude kojom će se utvrditi da su parnične stranke suvlasnici svaki za po ½ dijela obiteljske kuće anagrafske oznake Gornji Muć, Progon II br. 17 sagrađenoj na dijelu čest. zem. 1213/1 KO Muć koja da se sastoji od prizemlja površine 110 m² u koji da spadaju tri sobe, kuhinja s dnevnim boravkom, dva hodnika, kupatila s WC-om, posebni WC, te potkrovlja u roh-bau sistemu površine 110 m² s balkonima, te pripadajućom okućnicom, te kojom će se obvezati tuženika-protutužitelja da tužiteljici-protutuženoj izda ispravu podobnu za upis njenog vlasničkog prava na navedenoj nekretnini, dok da će u protivnom tu ispravu zamijeniti ova presuda. Nadalje, tužiteljica-protutužena je predložila obvezati tuženika-protutužitelja na naknadu troškova parničnog postupka.

2. Odgovarajući na tužbene navode i tužbeni zahtjev u podnesku zaprimljenom kod ovog suda 26. studenog 2019. tuženik-protutužitelj je naveo kako su tužbeni navodi neosnovani, te da predlaže odbiti tužbeni zahtjev. Predmetna obiteljska kuća da je sagrađena na zemljištu koje je vlasništvo obitelji tuženika-protutužitelja i uglavnom sredstvima tuženika-protutužitelja.

3. U podnesku zaprimljenom kod ovog suda 31. prosinca 2019. (predano poštom preporučeno 28. prosinca 2019.) tuženik-protutužitelj je postavio protutužbeni zahtjev kojim je zatražio od tužiteljice-protutužene isplatu jedne polovine iznosa kredita podignutog 14. studenog 2012. za izgradnju kuće u Gornjem Muću, a koji kredit da je u cijelosti isplatio tuženik-protutužitelj temeljem Ugovora o kreditu broj 121114365466 ishoden od strane OTP banke Hrvatska d.d. 14. studenog 2012. u iznosu od 115.000,00 kn, a po kojem kreditu da je sudužnik bio otac tuženika-protutužitelja Mate Ćuk. Temeljem navedenog Ugovora o kreditu tuženik-protutužitelj da je zaključno do 20. prosinca 2019. isplatio iznos od 153.067,32 kn sukladno Otplatnom planu OTP

banke d.d., što da uključuje ukupan iznos glavnice od 115.000,00 kn i kamatu od 38.067,32 kn, s time da je otplatna rata kredita iznosila mjesečno 1.820,62 kn. Tuženik-protutužitelj da protutužbom potražuje od tužiteljice-protutužene neosnovano stečeni iznos od 54.618,60 kn, a što da predstavlja $\frac{1}{2}$ mjesečne rate kredita za posljednjih pet godina, počevši od 20. siječnja 2015. pa do 20. prosinca 2019. Pri tom da se napominje da je bračna zajednica stranaka praktički prestala 13. lipnja 2013. kada da su prestali živjeti skupa, dok da je brak formalno okončan pravomoćnom presudom Općinskog suda u Splitu Pob-537/2013 od 28. prosinca 2015. Pored naprijed navedenog, tuženik-protutužitelj da potražuje od tužiteljice-protutužene i $\frac{1}{2}$ iznosa kojeg da je tuženik-protutužitelj morao isplatiti svom bratu za pravo gradnje na predmetnom zemljištu u iznosu od 5.000,00 eur. Nakon što da je bračna zajednica parničnih stranaka prestala tužiteljica-protutužena da je nastavila dolaziti i koristiti predmetnu kuću u Gornjem Muću bez plaćanja režijskih troškova, pa tuženik-protutužitelj da potražuje od tužiteljice-protutužene naknadu $\frac{1}{2}$ režijskih troškova za posljednjih pet godina i to na ime komunalne naknade $\frac{1}{2}$ iznosa od 105,60 kn, odnosno ukupno 3.168,00 kn za posljednjih pet godina, na ime naknade za odvoz smeća $\frac{1}{2}$ iznosa od 30,00 kn mjesečno, odnosno ukupan iznos od 900,00 kn za posljednjih pet godina, na ime naknade računa za lož ulje (budući je sistem grijanja predmetne kuće u Gornjem Muću na lož ulje) $\frac{1}{2}$ iznosa od 10.392,00 kn godišnje za posljednjih pet godina, odnosno ukupno 25.980,00 kn, te na ime potroška električne energije $\frac{1}{2}$ iznosa od 319,27 kn mjesečno za posljednjih pet godina, odnosno ukupan iznos od 9.578,10 kn. Slijedom navedenog, tuženik-protutužitelj je postavljenim protutužbenim zahtjevom predložio ovom sudu donošenje presude kojom će se obvezati tužiteljica-protutužena da isplati tuženiku-protutužitelju iz osnove $\frac{1}{2}$ dijela otplaćenog kredita iznos od 54.618,60 kn s pripadajućim zateznim kamatama, da isplati iznos do 5.000,00 eur sa zateznim kamatama koje teku od presuđenja pa do isplate, da na ime $\frac{1}{2}$ dijela plaćenih troškova komunalne naknade isplati iznos od 3.168,00 kn s pripadajućim zateznim kamatama, da na ime $\frac{1}{2}$ dijela plaćene naknade za odvoz smeća isplati iznos od 900,00 kn s pripadajućim zateznim kamatama, da na ime $\frac{1}{2}$ dijela plaćene naknade za lož ulje isplati iznos od 5.196,00 kn s pripadajućim zateznim kamatama, te da na ime $\frac{1}{2}$ djela plaćene naknade za utrošak električne energije isplati iznos od 9.578,40 kn s pripadajućim zateznim kamatama. Nadalje, tuženik-protutužitelj je predložio obvezati tužiteljicu-protutuženu na naknadu troškova parničnog postupka.

4. Očitujući se na postavljeni protutužbeni zahtjev tužiteljica-protutužena je u podnesku zaprimljenom kod ovog suda 30. ožujka 2020. navela da je tuženik-protutužitelj kredit koji je predmet protutužbenog zahtjeva, podigao bez privole tužiteljice-protutužene, a navedeni kredit da nije povećao osobnu imovinu tužiteljice-protutužene, kao ni bračnu stečevinu stranaka. Mate Ćuk da nije otac tuženika-protutužitelja već daljnji rođak. Predmetni kredit da je podignut u toj količini bio povoljniji od dva zasebna kredita jer da je dio novca od istog išao na pokriće troškova osobnog vozila u vlasništvu Mate Ćuka, a drugi dio novca od kredita da je iskorišten za pokriće dugova tuženika-protutužitelja nastalih od igara na sreću, sklonosti alkoholizmu i sl. Dio novca Mate Ćuk da je isplatio tuženiku-protutužitelju na ruke i to u bračnoj kući stranaka, te da je pritom dogovoreno da će tuženik-protutužitelj isplatiti kredit do kraja. Inače, tužiteljica-protutužena da se radi učestalog obiteljskog nasilja cijelo vrijeme protivila tuženiku-protutužitelju koji da je za vrijeme braka konstantno dizao i reprogramirao stare kredite da time pokrije osobne dugove. Parnične stranke da nisu u kontaktu od 24. srpnja 2011. kada da je tuženik-protutužitelj bio fizički nasilan spram tužiteljice-protutužene. Neistiniti da su navodi tuženika-protutužitelja kako je

svom bratu dao iznos od 5.000,00 eur za zemljište na kojem se nalazi bračna kuća stranaka jer da je usmeno u obitelji dogovoreno da će jedno zemljište pripasti tuženiku-protutužitelju, a drugo njegovom bratu koji da tada nije ni imao namjeru graditi kuću u Muću jer da su konstantno izbivale svađe i fizički obračuni između braće i oca čemu da je često svjedočila policija na poziv susjeda. Nikada ranije u nijednom dokumentu tuženik-protutužitelj da nije naveo taj dug. Tužiteljica-protutužena da od 1. lipnja 2013., a od kada je hospitalizirana radi nanošenja teških tjelesnih ozljeda od strane tuženika-protutužitelja, odnosno do 13. lipnja 2013. od odlaska s djecom u Sigurnu kuću, da nije dolazila u Muć. Od 13. lipnja 2014. ista da je živjela u Splitu s djecom kao podstanar, tijekom 2015. s ocem u Zelovu, a potom od 2016. obitelj da je otišla živjeti u Kaštel Novi. Tužiteljica-protutužena da ističe kako troškovi lož ulja također nisu opravdani jer da se sustav centralnog grijanja u kući ne koristi godinama, već sustav obične peći na drva. Lož ulje tuženik-protutužitelj da je imao običaj kupovati još za vrijeme braka, tako i nakon toga, jer da bi isti gorivo preprodavao po selu za znatno veću cijenu, ali ipak manju od tržišne cijene goriva koje po zakonu osobna vozila moraju koristiti. Ostala potraživanja koja da je tuženik-protutužitelj zatražio također da nisu opravdana jer da tužiteljica-protutužena od 13. lipnja 2013. nije živjela u Muću već da je tamo povremeno odlazila tek od kraja 2015. da bi očistila i barem malo održavala kuću.

5. U podnesku zaprimljenom kod ovog suda 23. siječnja 2023. tuženik-protutužitelj je sukladno fiksnom tečaju konverzije uredio protutužbeni zahtjev u protuvrijednosti eura na način da je predložio ovom sudu donošenje presude kojom će se naložiti tužiteljici-protutuženoj da iz osnove jedne polovine dijela otplaćenog kredita kod OTP banke d.d. po Ugovoru o kreditu broj 121114365466-G1 od 14. studenog 2012. isplati ukupan iznos od 7.249,20 eur s pripadajućim zateznim kamatama koje na pojedinačne mjesečne iznose od 120,82 eur teku dvadesetog dana u mjesecu pa do isplate, kojom će se obvezati tužiteljicu-protutuženu da isplati tuženiku-protutužitelja iznos od 5.000,00 eur sa zateznom kamatom koja na navedeni iznos teče od 28. prosinca 2019. pa do isplate, kojom će se obvezati tužiteljicu-protutuženu da na ime $\frac{1}{2}$ dijela plaćenih troškova komunalne naknade isplati tuženiku-protutužitelju iznos od 420,00 eur sa zateznom kamatom koja teče na pojedinačne mjesečne iznose od 7,00 eur počev od dvadesetog dana u mjesecu pa do isplate, te kojom će se obvezati tužiteljicu-protutuženu da isplati tuženiku-protutužitelju na ime $\frac{1}{2}$ dijela plaćene naknade za odvoz smeća iznos od 119,40 eur sa zateznom kamatom koja na pojedinačne mjesečne iznose od 1,99 eur teče počev od dvadesetog dana u mjesecu pa do isplate.

6. U podnesku zaprimljenom kod ovog suda 31. listopada 2023. tuženik-protutužitelj je preinačio protutužbeni zahtjev u dijelu kojim je zatražena isplata $\frac{1}{2}$ dijela otplaćenog kredita kod OTP banke d.d., po Ugovoru o kreditu broj 121114365466-G1 od 14. studenog 2012. i to na način da je s prednjeg naslova zatražio isplatu iznosa od 10.407,03 eur.

7. U podnesku zaprimljenom kod ovog suda 27. studenog 2023. tužiteljica-protutužena je navela da se protivi preinaci protutužbenog zahtjeva. Raspravnim rješenjem ovog suda pod posl. br. P Ob-224/2019 od 8. ožujka 2024. dopuštena je preinaka protutužbe u navedenom dijelu.

8. Tijekom postupka izvedeni su dokazi pregledom Presude i rješenja Općinskog suda u Splitu pod posl. br. Pob-537/2013 od 28. prosinca 2015., Potvrde Sberbanke d.d. od 31. ožujka 2015., Potvrde Zagrebačke banke d.d. od 5. travnja 2016., Potvrde Zagrebačke banke d.d. o zatvaranju računa "Sinj, 17. lipnja 2016.", Pristupnice grupnom ugovoru o osiguranju života, Ugovora o kreditu broj 49314/09 od 4. lipnja 2009., Rješenja DGU PU za katastar Split od 11. svibnja 2010., prerisa katastarskog plana za dio čest. zem. 1213/1 KO Gornji Muć, izvatka iz zemljišne knjige za čest. zem. 1213/1 ZU 896 KO Gornji Muć, Ugovora o priključenju HEP distribucija d.o.o. broj 401301-051604-00140102, Elektroenergetske suglasnosti broj 5722-21-01/2005. od 10. studenog 2005., preslika računa HEP d.o.o., preslika fotografija, Ugovora o kreditu broj 121114365466-G1 zaključenog između OTP banka Hrvatska d.d. i tuženika-protutužitelja kao korisnika kredita te Mate Ćuka kao sudužnika ili solidarnog dužnika 14. studenog 2012., Otplatnog Plana za Ugovor o kreditu broj 121114365466, preslika Potvrda o uplati, preslika računa, preslika naloga za nacionalna plaćanja, Potvrde MUP PU Splitsko-dalmatinska PP Solin od 14. prosinca 2018., obračunskih lista plaće za tužiteljicu-protutuženu, izlista računa tužiteljice-protutužene kod Splitske banke d.d., Presude Prekršajnog suda u Splitu, Stalne službe u Solinu pod posl. br. Pp 35 J-1830/2011 od 17. travnja 2012., Otpremnice-računa broj 2099010, Ugovora o potrošačkom kreditu broj 8342425 s otplatom putem American Express kartice, Plana otplate kredita broj 8342425, Opomene HEP Operator distribucijskog sustava d.o.o. od 29. ožujka 2012., Potvrde MUP PU Splitsko-dalmatinska PP Solin od 6. ožujka 2019., podataka OTP banke o stanju računa tužiteljice-protutužene i tuženika-protutužitelja, dopisa Privredne banke Zagreb d.d. od 25. listopada 2021. te pregledom ostale cjelokupne pisane priležee dokumentacije. Nadalje, izveden je dokaz saslušanjem tužiteljice-protutužene i tuženika-protutužitelja u svojstvu parničnih stranaka te dokaz saslušanjem Ante Ćuka, Ante Jeličića, Vesne Lasić, Denisa Ćuka, Ivica Šoljića u svojstvu svjedoka.

9. Nakon ovako provedenog postupka Presudom ovog suda pod posl. br. P Ob-224/2019 od 25. travnja 2024. odbijen je kao neosnovan tužbeni zahtjev u dijelu kojim je zatraženo utvrđenje da su parnične stranke suvlasnici svaka za po jednu polovinu (1/2) dijela obiteljske kuće anagrafske oznake Gornji Muć, Progon II br. 17 sagrađenoj na dijelu čest. zem. 1213/1 K.O. Muć koja se sastoji od prizemlja površine 110 m² u koji spadaju tri sobe, kuhinja s dnevnim boravkom, dva hodnika, kupatila s WC-om, posebnim WC-om, te potkrovlja u roh-bau sistemu površine 110 m² s balkonom, te pripadajućom okućnicom, te kojim je zatraženo naložiti tuženiku-protutužitelju da izda tužiteljici-protutuženoj ispravu podobnu za upis njenog vlasničkog prava na navedenoj nekretnini jer će u protivnom tu istu ispravu zamijeniti ova presuda, odbijen je protutužbeni zahtjev u dijelu kojim je zatraženo naložiti tužiteljici-protutuženoj da isplati tuženiku-protutužitelju iz osnova 1/2 dijela otplaćenog kredita OTP Banke d.d., po Ugovoru o kreditu br.121114365466-G1 od 14.11.2012., ukupan iznos od 10.407,03 eur (78.411,66 kn) sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od dospijeca svakog pojedinačnog mjesečnog potraživanja tuženika-protutužitelja pa do isplate, kojim je zatraženo naložiti tužiteljici-protutuženoj da isplati tuženiku-protutužitelju iznos od 5.000,00 eur sa zateznom kamatom koja na navedeni iznos teče od 28. prosinca 2019. pa do isplate, kojim je zatraženo naložiti tužiteljici-protutuženoj da na ime dijela plaćenih troškova komunalne naknade isplati tuženiku-protutužitelju iznos od 420,00 eur sa zateznom kamatom koja teče od dospijeca svakog pojedinačnog mjesečnog potraživanja pa do isplate, kojim je zatraženo naložiti tužiteljici-protutuženoj da na ime dijela plaćene naknade za odvoz smeća isplati tuženiku-protutužitelju iznos od 119,40

eur sa zateznom kamatom koja teče od dospijeca svakog pojedinačnog mjesečnog potraživanja tuženika-protutužitelja pa do isplate, te je odlučeno da će svaka stranka snositi svoj trošak postupka.

10. Povodom pravodobne žalbe tužiteljice-protutužene i tuženika-protutužitelja presudom i rješenjem Županijskog suda u Bjelovaru pod posl. br. GŽ Ob-38/2024-3 od 26. rujna 2024. potvrđena je naprijed citirana prvostupanjska presuda u dijelu tužbenog zahtjeva kojim je zatraženo naložiti tuženiku-protutužitelju da izda tužiteljici-protutuženoj ispravu podobnu za upis njenog vlasničkog prava na navedenoj nekretnini jer da će u protivnom istu zamijeniti ova presuda, dok je u preostalom dijelu navedena prvostupanjska presuda ukinuta te je predmet vraćen ovom sudu na ponovno suđenje.

11. U nastavku postupka sud je obnovio rezultate raspravljanja u cijelosti te je izveo dokaz pregledom ZK izvadaka za ZU 381 KO Gornji Muć, ZU 66 KO Gornji Muć, ZU 80 KO Gornji Muć, ZU 89 KO Gornji Muć, ZU 896 KO Gornji Muć, preslika uplatnice OTP banci od 11. travnja 2016., dopisa Volksbank Hrvatska od 27. studenog 2012., preslika uplatnice od 15. studenog 2012., dopisa OTP banke od 21. svibnja 2026., Zahtjeva za prijevremenu otplatu kredita te pregledom ostale cjelokupne pisane priležće dokumentacije, dokaz dopunskim saslušanjem tužiteljice-protutužene i tuženika-protutužitelja u svojstvu parničnih stranaka, dokaz dopunskim saslušanjem Ante Čuka u svojstvu svjedoka, dokaz očevitom na licu mjesta uz sudjelovanje vještaka geodeta Tomislava Čipčića, te vještaka građevinske struke Ivica Vuke, dokaz vještačenjem po vještaku geodetu Tomislavu Čipčiću i vještaku građevinske struke Ivici Vuki te dokaz dopunskim vještačenjem po vještaku građevinske struke Ivici Vuki.

12. Konačno postavljenim tužbenim zahtjevom u podnesku zaprimljenom kod ovog suda 16. siječnja 2026. tužiteljica-protutužena je predložila ovom sudu donošenje presude kojom će se utvrditi da je stambeni objekt anagrafske oznake Gornji Muć II. br 17, označen slovom "P" položen na dijelu čest. zem. 1298 z.u. 381 k.o. Gornji Muć (tijelo označeno slovima DEFD površine 128 m²), dijelu čest. zem. 1213/1 z.u. 896 k.o. Gornji Muć (tijelo označeno slovima BCDFGONMB površine 263 m²), sa pripadajućom pomoćnom zgradom označenom slovom "R" položenom na dijelu čest. zem. 1298 z.u. 381 k.o. Gornji Muć (tijelo označeno slovima DEFD površine 128 m²), i vanjski kamin označen slovom "S" položen na dijelu čest. zem. 1213/1 z.u. 896 k.o. Gornji Muć (tijelo označeno slovima BCDFGONMB površine 263 m²), sve prikazano u nalazu i mišljenju stalnog sudskog vještaka za geodeziju i hidrografiju Tomislava Čipčića od 25. srpnja 2025., koje vještvo čini sastavni dio ove presude, sa pripadajućim dijelom zemljišta nužnog za redovitu uporabu stambenog objekta anagrafske oznake Gornji Muć II. br 17, označen na predmetnom vještvu slovom "P", predstavlja bračnu stečevinu tužiteljice-protutužene i tuženika-protutužitelja, sa udjelima stranaka svakog za ½ dijela cijeloga.

13. U podnesku zaprimljenom kod ovog suda 28. siječnja 2026. tuženik-protutužitelj je naveo da se protivi ovako preinačenom tužbenom zahtjevu.

14. Konačno postavljenim protutužbenim zahtjevom u podnescima zaprimljenim kod ovog suda 12. siječnja 2026. i 16. siječnja 2026. tuženik-protutužitelj je predložio ovom sudu donošenje presude kojom će se naložiti tužiteljici-protutuženoj da isplati tuženiku-protutužitelju iz osnova ½ dijela otplaćenog kredita kod OTP Banke d.d., po

Ugovoru o kreditu br.121114365466-G1 od 14. studenog 2012., ukupan iznos od 10.407,03 eur sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od dospijeca svakog pojedinačnog mjesečnog potraživanja tuženika-protutužitelja pa do isplate, kojom će se naložiti tužiteljici-protutuženoj da isplati tuženiku-protutužitelju iznos od 2.500,00 eur sa zateznom kamatom koja na navedeni iznos teče od 28. prosinca 2019. pa do isplate, kojom će se naložiti tužiteljici-protutuženoj da na ime ½ dijela plaćenih troškova komunalne naknade isplati tuženiku-protutužitelju iznos od 420,00 eur sa zateznom kamatom koja teče od dospijeca svakog pojedinačnog mjesečnog potraživanja tuženika-protutužitelja pa do isplate, kojom će se naložiti tužiteljici-protutuženoj da na ime ½ dijela plaćene naknade za odvoz smeća isplati tuženiku-protutužitelju iznos od 119,40 eur sa zateznom kamatom koja teče od dospijeca svakog pojedinačnog mjesečnog potraživanja tuženika-protutužitelja pa do isplate.

15. Tužbeni zahtjev tužiteljice-protutužene je djelomično osnovan.

16. Protutužbeni zahtjev tuženika-protutužitelja je djelomično osnovan.

17. Parnične stranke su popisale parnični trošak.

18. Među strankama u ovom postupku je sporna osnovanost i visina kako tužbenog zahtjeva, tako i protutužbenog zahtjeva.

19. Odlučujući o osnovanosti tužbenog zahtjeva stranaka prvenstveno valja istaknuti da se prilikom utvrđivanja bračne stečevine primjenjuju odredbe zakona koji je bio na snazi u vrijeme stjecanja imovine koja je predmet postupka. U konkretnom se slučaju, a s obzirom na vrijeme stjecanja imovine i to stambenog objekta anagrafske oznake Muć, Progon II 17, kotlovnice, kamina i dvorišnog prostora koji su predmet tužbenog zahtjeva, primjenjuju odredbe Obiteljskog zakona (Narodne novine broj 116/03, 17/04, 136/04, 107/07, 57/11, 61/11, 25/13, 75/14, 5/15, dalje ObZ/03). Odredbom čl. 247. ObZ/03 propisano je da bračni drugovi mogu imati bračnu stečevinu i vlastitu imovinu. Odredbom čl. 248. ObZ/03 propisano je da je bračna stečevina ona imovina koju su bračni drugovi stekli radom za vrijeme trajanja bračne zajednice ili potječe iz te imovine, a odredbom čl. 249. st. 1. ObZ/03 je određeno da su bračni drugovi u jednakim dijelovima suvlasnici bračne stečevine, ako nisu drukčije ugovorili. Stavkom 2. istog članka određeno je da nevjesta i ženik, odnosno bračni drugovi mogu bračnim ugovorom drugačije urediti svoje odnose glede bračne stečevine. Odredbom čl. 250. ObZ/03 određeno je da se na bračnu stečevinu primjenjuju odredbe stvarnog i obveznog prava ako ovim zakonom nije drugačije određeno. Odredbom čl. 253. st. 1. ObZ/03 propisano je da imovina koju bračni drug ima u trenutku sklapanja braka, ostaje njegova vlastita imovina, a stavkom 2. istog članka je određeno da je vlastita imovina i imovina koju je bračni drug stekao tijekom trajanja bračne zajednice na pravnom temelju različitom od navedenog u članku 248. ovoga Zakona (nasljeđivanjem, darovanjem i sl.).

20. Među strankama u ovom postupku nije sporno da su iste sklopile brak 28. lipnja 2003., a da je brak razveden pravomoćnom Presudom Općinskog suda u Splitu pod posl. br. Pob-537/2013 od 28. prosinca 2015.

21. Tijekom postupka sud je izveo dokaz očevitom na licu mjesta i to baš nekretnine koja je predmet tužbenog zahtjeva u nazočnosti vještaka geodeta

Tomislava Čipčića i vještaka građevinske struke Ivica Vuke te je tijekom istog konstatirano da se na predmetnoj nekretnini nalazi građevina u naravi katnica, da je prizemlje iste uređeno i prikladno za stanovanje. Prizemlje da se sastoji od tri sobe, dva sanitarna čvora, kuhinje, blagovaonice i dnevnog boravka te hodnika. Prvi kat da nije uređen, u niskom roh-bau. Navedena građevina da je zamišljena kao objekt s dvije stambene cjeline jer svaka ima svoj ulaz. Sa sjeverne strane da se nalazi kotlovnica i pomoćni objekt. Na građevini da ne postoji fasadni sloj niti završni sloj krova.

22. Na okolnost identifikacije nekretnina na kojima se nalazi predmetni stambeni objekt, kotlovnica, kamin i dvorišni prostor, sud je izveo dokaz vještačenjem po vještaku geodetu Tomislavu Čipčiću, a koji je u svom vještvu zaprimljenom kod ovog suda 7. srpnja 2025. naveo da je na očevidu tužiteljica-protutužena kao predmet spora pokazala stambeni objekt anagrafske oznake Muć, Progon II 17, pomoćni objekt-kotlovnicu, kamin i dvorišni prostor (u prilogu na Prikazu lica mjesta i slikama tijelo označeno slovima A B C D E F G H I J K L A). Temeljem očevida na licu mjesta, koordinatnog preklopa kat. plana sa avio snimkom ovog područja, te uvida u spis predmeta vještak da je utvrdio da pokazani predmet spora (u prilogu na Prikazu lica mjesta i slikama tijelo označeno slovima A B C D E F G H I J K L A) ima površinu od 455 m² i nalazi se na: - dijelu čest. zem. 1213/1 (u prilogu na Prikazu lica mjesta i slikama tijelo označeno slovima B C D F G O N M B) u površini od 263 m²; - dijelu čest. zem. 1298 (u prilogu na Prikazu lica mjesta i slikama tijelo označeno slovima D E F D) u površini od 128 m²; - dijelu čest. zem. 1300/3 (u prilogu na Prikazu lica mjesta i slikama tijelo označeno slovima G H I O G) u površini od 16 m²; - dijelu čest. zem. 1301/5 (u prilogu na Prikazu lica mjesta i slikama tijelo označeno slovima I J N O I) u površini od 19 m²; - dijelu čest. zem. 1301/6 (u prilogu na Prikazu lica mjesta i slikama tijelo označeno slovima J K M N J) u površini od 15 m²; - dijelu čest. zem. 1301/7 (u prilogu na Prikazu lica mjesta i slikama tijelo označeno slovima K L B M K) u površini od 12 m²; - dijelu čest. zem. 1301/8 (u prilogu na Prikazu lica mjesta i slikama tijelo označeno slovima A B L A) u površini od 2 m². Bitno da je napomenuti da je lat. plan ovog područja izrađen prije više od 150 godina i upitne da je točnosti. Stambeni objekt anagrafske oznake Muć, Progon II 17 da ima površinu od cca 105 m² i nalazi se na dijelu čest. zem. 1213/1 i na dijelu čest. zem. 1298.

23. U svom stručnom nalazu i mišljenju zaprimljenom kod ovog suda 25. kolovoza 2025. vještak građevinske struke Ivica Vuko je naveo da se predmetna građevina trenutačno nalazi bez vlastite katastarske čestice i bez ikakve dokumentacije kojom bi se dokazala njezina zakonitost. Građevina da nema rješenje o izvedenom stanju u skladu sa Zakonom o postupanju s nezakonito izgrađenim zgradama, niti da posjeduje građevinsku dozvolu izdanu temeljem važećeg Zakona o građenju. Da bi se građevina mogla dovršiti te u potpunosti privesti svojoj namjeni, da je potrebno: formirati građevinsku parcelu površine 500 m², budući da se čestica nalazi u neizgrađenom, uređenom dijelu građevinskog područja prema PPUO Muć, ishoditi građevinsku dozvolu ili rješenje o izvedenom stanju, upisati građevinu u katastarske i zemljišne knjige, izraditi i provesti elaborat etažiranja putem nadležnog ureda za graditeljstvo. Ova procjena da se odnosi na tržišnu vrijednost predmetne građevine sa zemljištem, uzimajući u obzir trenutačno faktično stanje i zakonske nedostatke. Nakon provedenog očevida na licu mjesta, pregleda predmetne nekretnine te analize dokumentacije iz spisa predmeta broj P Ob – 598/2024, a primjenom troškovne metode vještak da smatra kako procijenjena tržišna vrijednost građevine, pod pretpostavkom da je u potpunosti završena i dovedena u stanje gotovosti, iznosi

148.400,00 eur, dok da vrijednost zemljišta površine 455 m² (prema Elaboratu vještaka geodeta) iznosi 11.830,00 eur. Procjena tržišne vrijednosti građevine da je korigirana prema stupnju njezine izgrađenosti, pri čemu da su prizemlje i kat vrednovani odvojeno, a dodatno da je u obzir uzeta i vrijednost zemljišta, uređene okućnice te pratećih sadržaja. Na temelju toga da su utvrđene sljedeće pojedinačne vrijednosti: zemljište – 11.830,00 eur; prizemlje – 71.232,00 eur; kat – 25.144,90 eur; kotlovnica – 5.936,00 eur; uređena okućnica (s vanjskim roštiljem) – 6.000,00 eur. Ukupna procijenjena tržišna vrijednost predmetne nekretnine da iznosi 120.142,90 eur.

24. Tužiteljica-protutužena je prigovorila naprijed iznijetom stručnom nalazu i mišljenju vještaka građevinske struke Ivica Vuke i to u pogledu procijenjene vrijednosti objekta pa je u nastavku postupka sud izveo dokaz dopunskim vještačenjem po tom vještaku i to na ročištu održanom 3. prosinca 2025. Pritom je vještak Ivica Vuko naveo kako ispravlja svoje vještvo na način da potvrđuje navode tužiteljice-protutužene kako u prizemlju kuće nema ni roleta ni klima uređaja. Nadalje, vještak je iskazao kako je u svom vještvu spomenuo kotlovnici. Također, isti je naveo da na njegovu procjenu vrijednosti objekta eventualna kasnija godina izgradnje istog, odnosno 2003., ne utječe. Koeficijent od 0,5 kojeg je vještak koristio glede balkona na predmetnoj kući, da se koristi kod izračuna korisnih površina i taj koeficijent da je uvijek isti bez obzira je li na balkonu postoji ograda ili ne. Zemljište na kojem je izgrađena kuća, da se prema prostornom planu nalazi u neizgrađenom dijelu građevinskog područja, dakle da nije riječ o poljoprivrednom zemljištu. Inače, vještak da s tuženikom-protutužiteljem nije u nikakvim odnosima, prvi put da ga je vidio prilikom očevida, a potom u prilici kada je došao izmjeriti navedeni objekt i tada da je tu bila prisutna i tužiteljica-protutužena.

25. Pregledom ZK izvadaka za ZU 381 KO Gornji Muć, ZU 66 KO Gornji Muć, ZU 80 KO Gornji Muć, ZU 89 KO Gornji Muć, ZU 896 KO Gornji Muć utvrđeno je da tuženik-protutužitelj nije upisan vlasnikom čest. zem. 1213/1, 1298, 1300/3, 1301/5, 1301/6, 1301/7, 1301/8.

26. Pregledom Potvrde Zagrebačke banke d.d. od 5. travnja 2016., te Potvrde Zagrebačke banke d.d. od 17. lipnja 2016. utvrđeno je da se istima potvrđuje da je Ante Jeličić otplatio gotovinski kredit broj 7101655660 ugovoren na iznos 95.000,00 kn na dan 28. veljače 2014.

27. Pregledom Ugovora o kreditu broj 49314/09 zaključenog između Societe Generale – Splitske banke d.d. kao kreditora i Ane Ćuk kao korisnika kredita 4. lipnja 2009. utvrđeno je da je istim kreditor stavio na raspolaganje tužiteljici-protutuženoj kao korisniku kredita iznos od 10.450,00 eur s rokom otplate od 120 mjeseci, a korisnik kredita da samostalno određuje namjenu istog.

28. Pregledom Ugovora o kreditu broj 121114365466-G1 zaključenog između OTP banka Hrvatska d.d. i tuženika-protutužitelja kao korisnika kredita te Mate Ćuka kao sudužnika ili solidarnog dužnika 14. studenog 2012. utvrđeno je da je istim banka odobrila tuženiku-protutužitelju gotovinski kredit u iznosu od 115.000,00 kn s rokom otplate od 84 jednaka mjesečna anuiteta.

29. Pregledom Naloga za plaćanje od 15. studenog 2012. utvrđeno je da je tuženik-protutužitelj na račun Volksbank d.d. uplatio iznos od 47.296,06 kn na ime uplate za zatvaranje kredita.

30. Pregledom Potvrde Sberbank d.d. Zagreb (pravni sljednik Volksbank d.d.) od 31. ožujka 2015. utvrđeno je da se u istoj navodi da je kredit broj 729217 korisnika Joška Čuka, realiziran 21. listopada 2006. u iznosu 105.000,00 kn, otplaćen u cijelosti 26. studenog 2012. po kojem da je Ana Čuk bila u svojstvu sudužnika.

31. Pregledom dopisa OTP banke d.d. od 7. lipnja 2023. utvrđeno je da se u istom navodi da je kredit broj 121114365466 ugovoren 2012. podmiren 11. travnja 2016.

32. Odlučujući o osnovanosti tužbenog zahtjeva valja navesti da sukladno iskazu parničnih stranaka te svjedoka Ante Čuka, oca tuženika-protutužitelja, svjedoka Ante Jeličića, oca tužiteljice-protutužene, te Vesne Lasić, sestre tužiteljice-protutužene proizlazi da se predmetna kuća počela počeo graditi 2003. Nadalje, valja istaknuti da su obje parnične stranke potvrdile da je kuća izgrađena na dijelu zemljišta koje je izvanknjižno vlasništvo oca tuženika-protutužitelja, a upravo je otac tuženika-protutužitelja Ante Čuk saslušan u svojstvu svjedoka iskazao da je on polovicu navedenog zemljišta darovao isključivo tuženiku-protutužitelju 2003., a ne i tužiteljici-protutuženoj, i to u svrhu kako bi ovaj na tom zemljištu počeo graditi kuću. Sukladno iskazu svjedoka Ante Čuka, Ante Jeličića i Vesne Lasić proizlazi da se kuća sastoji od prizemlja i visokog potkrovlja, a pri tom je svjedokinja Vesna Lasić navela da je gradnja navedene kuće završena 2010. dok je svjedok Ante Čuk iskazao da je kuća izgrađena, tj. dovedena u ono stanje koje odgovara današnjem četiri-pet godina prije prekida bračne zajednice stranaka. S tim u vezi valja navesti da je sukladno iskazu tužiteljice-protutužene bračna zajednica među strankama prekinuta 1. lipnja 2013., dok je tuženik-protutužitelj u svom stranačkom iskazu naveo da je bračna zajednica prekinuta 15. lipnja 2013. Na okolnost financiranja izgradnje predmetne kuće, tužiteljica-protutužena je navela da je ista izgrađena sredstvima kredita kojeg su podigli otac tužiteljice-protutužene Ante Jeličić, roditelj tuženika-protutužitelja Sonja Čuljak, tužiteljica-protutužena, dok glede kredita koji je podigao tuženik-protutužitelj na iznos od 105.000,00 kn ista je navela da je tim kreditom refinanciran raniji kredit za koji da se uvijek govorilo kako je svrha istog uređenje njihove kuće. Također, tužiteljica-protutužena je iskazala da su krediti koje su podizali njezin otac i roditelj tuženika-protutužitelja otplaćeni od strane parničnih stranaka zajedno. S druge pak strane, tuženik-protutužitelj je u svojem iskazu naveo da je gradnja navedene kuće financirana ušteđevinom koju je isti stekao radom u Njemačkoj od 1998. do 2001. u iznosu od 15.000,00 DEM (u svom dopunskom iskazu naveo da je navedena ušteđevina iznosila 25.000,00-30.000,00 DEM), kreditom kojeg je podigao otac tužiteljice-protutužene i roditelj tuženika-protutužitelja, a koje su parnične stranke otplatile tijekom trajanja bračne zajednice, a uz to da je tuženik-protutužitelj podigao kredit od 105.000,00 kn od kojeg je također financirao izgradnju kuće (umanjeno za iznos do 4.000,00 eur kojim je kupio vozilo), te tužiteljica-protutužena kredit u iznosu od 10.500,00 eur dijelom kojeg su otplaćeni raniji krediti, a dio kojeg je iskorišten za gradnju kuće. Svjedok Ante Čuk je u svom iskazu naveo da je predmetna kuća izgrađena od ušteđevine koju je tuženik-protutužitelj stekao radeći u Njemačkoj i u Hrvatskoj, kreditima koje je podigao tuženik-protutužitelj te kreditima koje je podizao ovaj svjedok, svjedok Ante Jeličić je naveo da je predmetna kuća izgrađena novcem

kojeg su stranke stekle radom te kreditom kojeg je podigao ovaj svjedok, a kojeg su stranke otplatile kao i kreditom kojeg je podignula tužiteljica-protutužena, dok je svjedokinja Vesna Lasić u svojem iskazu navela da je izgradnja kuće financirana što od novca kojeg su stranke zaradile svojim radom, tako i novca odobrenih kredita Anti Jeličiću i rođici tuženika-protutužitelja (kojeg su parnične stranke otplatile), kao i kredita koje su podigli tužiteljica-protutužena i tuženik-protutužitelj.

33. Temeljem naprijed iznijetih utvrđenja, po ocjeni ovog suda proizlazi utvrđenim da su parnične stranke 2003. započele gradnju stambenog objekta s pripadajućim pomoćnim objektima kotlovnicom i kaminom i to na zemljištu kojeg je prethodno tuženiku-protutužitelju darovao njegov otac, a kojeg je bio izvanknjižni vlasnik. Naime, unatoč tvrdnjama tužiteljice-protutužene kako se predmetno darovanje odnosilo na obje parnične stranke, takvo što tijekom postupka nije utvrđeno, štoviše uzimajući u obzir navode svjedoka Ante Čuka i Denisa Čuka iz kojih proizlazi da je Ante Čuk, otac tuženika-protutužitelja, darovao i drugom sinu zemljište u blizini, za očekivati je da je predmetno darovanje zemljišta na kojem su stranke izgradile stambeni objekt i pomoćne objekte, bilo isključivo usmjereno prema tuženiku-protutužitelju. Nadalje, iz provedenog dokaznog postupka utvrđeno je da su parnične stranke navedenu kuću s pomoćnim objektima gradile tijekom trajanja bračne zajednice sa svrhom da u istoj zajedno stanuju odnosno da im bude njihov dom, a kako nisu bile kreditno sposobne, to su članovi njihove obitelji, i to otac tužiteljice-protutužene Ante Jeličić te rođica tuženika-protutužitelja Sonja Čuljak isprva za iste podizali kredite, a potom su i same parnične stranke u svrhu financiranja navedene gradnje i same dizale kredite, te sve navedene kredite otplaćivale novcem zarađenim od svog rada. Štoviše, takav zaključak se ukazuje uvjerljivim imajući u vidu navode tuženika-protutužitelja iz kojih proizlazi da je tuženik-protutužitelj u prosjeku zarađivao 5.000,00 kn – 6.000,00 kn mjesečno, a tužiteljica-protutužena u prosjeku 3.000,00 kn mjesečno, a da su im mjesečni troškovi života iznosili 6.000,00 kn mjesečno, pa je jasno da su raspolagali novčanim sredstvima za otplatu navedenih kredita. Iako je tuženik-protutužitelj u svom iskazu naveo kako je gradnju financirao i ušteđevinom stečenom prije sklapanja braka, isti tijekom postupka nije priložio uvjerljive dokaze na prednje okolnosti, Naime, imajući u vidu navode tuženika-protutužitelja kako mu je plaća u SR Njemačkoj bila isplaćivana na računima otvorenim kod Volksbank d.d., isti je postojanje novca koji bi mogao predstavljati njegovu ušteđevinu stečenu prije braka, mogao dokazati i zatraživši izlist računa kod te banke, a što nije učinio. Također, iako je tuženik-protutužitelj u svom iskazu naveo da je dio te ušteđevine i to u iznosu od 20.000,00 DEM pozajmio tetku Stjepanu Đonliću, a on da mu je vratio 10.000,00 eur u vrijeme kada je počeo graditi kuću, tužitelj-protutuženik na okolnost prednjih navoda nije ovom sudu pružio relevantne dokaze koji bi potkrijepili takve njegove tvrdnje. U konačnici, tuženik-protutužitelj je tijekom postupka mijenjao svoj iskaz glede visine ušteđevine koju je upotrijebio za izgradnju kuće pa i navedena okolnost po ocjeni ovog suda ukazuje na nedosljednost i neuvjerljivost takvih navoda tuženika-protutužitelja. Također, sud nije ocijenio uvjerljivim ni navode svjedoka Ante Čuka kako je i taj svjedok podizao kredite za parnične stranke, a sve s obzirom da takve tvrdnje svjedoka nisu potkrijepljene ni priležecom dokumentacijom, a ni navodima stranaka i ostalih svjedoka. Slijedom svega naprijed iznijetog, po ocjeni ovog suda proizlazi utvrđenim da su parnične stranke na zemljištu koje predstavlja vlastitu izvanknjižnu imovinu tuženika-protutužitelja izgradile stambeni objekt anagrafske oznake Muć, Progon II 17, pomoćni objekt-kotlovnicu, kamin i dvorišni prostor i to novcem stečenim radom za vrijeme trajanja njihove bračne zajednice.

34. Za ocjenu osnovanosti stvarnopravnog zahtjeva tužiteljice-protutužene odlučna je činjenica je li tužiteljica-protutužena sudjelovanjem radom i sredstvima u izgradnji stambenog objekta anagrafske oznake Muć, Progon II 17, pomoćnog objekta-kotlovnice, kamina i dvorišnog prostora, stekla suvlasnički udio na cijeloj nekretnini (sukladno jedinstvu nekretnine, čl. 9. toč. 1. i 3. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima ("Narodne novine" br. 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 73/00, 129/00, 114/01, 79/06, 141/06, 146/08, 38/09, 153/09, 143/12, 152/14, 81/15-pročišćeni tekst, 94/17–dalje ZV). Naime, prema pravnom stajalištu ovog suda, a koji se temelji na stavovima sudske prakse (VSRH, odluka Rev-2929/1992, Rev-2999/1992-2 od 3. lipnja 1993.) i bračni drug koji ulaže u posebnu imovinu drugog bračnog druga, nema u pravilu pravo na stvarnopravni zahtjev u odnosu na tu imovinu, već mu preostaje jedino obveznopravni zahtjev. Međutim, ako je o tome postojala suglasnost vlasnika nekretnine, kao i ako su vrijednošću uložениh zajedničkih sredstava nastale bitne ekonomske promjene u stanju i vrijednosti posebne imovine jednog od bračnih drugova (npr. adaptacija, pa i nadogradnja postojeće zgrade na način da se poveća njezina površina) bračni drug ima pravo i na stvarnopravni zahtjev u odnosu na tu imovinu. Cijeneći okolnost da su parnične stranke tijekom trajanja bračne zajednice zajednički gradile stambeni objekt anagrafske oznake Muć, Progon II 17, pomoćni objekt-kotlovnicu, kamin i dvorišni prostor novčanim sredstvima stečenim radom, razvidno je da je uistinu u konkretnom slučaju postojala suglasnost tuženika-protutužitelja kao izvanaknjižnog vlasnika nekretnina na kojima su ti objekti sagrađeni, za navedena ulaganja. Štoviše, imajući u vidu prirodu i opseg izvršenih radova, odnosno da je istima izgrađen stambeni objekt anagrafske oznake Muć, Progon II 17, pomoćni objekt-kotlovnica, kamin i dvorišni prostor, razvidno je da je tim ulaganjem značajno ekonomski promijenjeno stanje i vrijednost nekretnina na kojima je gradnja poduzeta kao vlastite imovine tuženika-protutužitelja, a što proizlazi i iz stručnog nalaza i mišljenja vještaka građevinske struke. Na temelju tako utvrđenog činjeničnog stanja, po ocjeni ovog suda proizlazi da je tužiteljica-protutužena bila poštena graditelj (čl. 153. ZV).

35. Vještak građevinske struke Ivica Vuko utvrdio je u svom stručnom nalazu i mišljenju da je tržišna vrijednost zemljišta na kojem su izgrađeni naprijed navedeni objekti 11.830,00 eur, a tržišna vrijednost prizemlja, kata, kotlovnice te uređene okućnice (s vanjskim dvorištem) ukupno 108.312,90 eur, pa da ukupna procijenjena tržišna vrijednost predmetne nekretnine iznosi 120.142,90 eur. Kada se navedeno ulaganje parničnih stranaka od 108.312,90 eur stavi u omjer s vrijednošću cjelokupne nekretnine (zemljišta i objekata izgrađenih na istom) proizlazi da 9/10 predmetne nekretnine predstavlja bračnu stečevinu parničnih stranaka, a koje su iste sukladno odredbi čl. 249 st. 1. ObZ/03 suvlasnice na jednake dijelove. S tim u vezi valjalo je djelomično usvojiti tužbeni zahtjev utvrdivši da je 9/10 suvlasničkog dijela nekretnine označene kao stambeni objekt anagrafske oznake Gornji Muć II. br 17, označen slovom "P" položen na dijelu čest. zem. 1298 z.u. 381 k.o. Gornji Muć (tijelo označeno slovima DEFD površine 128 m²), dijelu čest. zem. 1213/1 z.u. 896 k.o. Gornji Muć (tijelo označeno slovima BCDFGONMB površine 263 m²), sa pripadajućom pomoćnom zgradom označenom slovom "R" položenom na dijelu čest. zem. 1298 z.u. 381 k.o. Gornji Muć (tijelo označeno slovima DEFD površine 128 m²), i vanjski kamin označen slovom "S" položen na dijelu čest. zem. 1213/1 z.u. 896 k.o. Gornji Muć (tijelo označeno slovima BCDFGONMB površine 263 m²), sve prikazano u nalazu i mišljenju stalnog sudskog vještaka za geodeziju i hidrografiju Tomislava Čipčića od 25. srpnja

2025., koje vještvo čini sastavni dio ove presude, sa pripadajućim dijelom zemljišta nužnog za redovitu uporabu stambenog objekta anagrafske oznake Gornji Muć II. br 17, označen na predmetnom vještvu slovom "P", predstavlja bračnu stečevinu tužiteljice-protutužene i tuženika-protutužitelja sa udjelima stranaka svakog za 1/2 dijela, dok je za više traženo i to za 1/10 suvlasničkog dijela tužbeni zahtjev odbijen, a kako je to i odlučeno pod toč. I. izreke ove presude.

36. Odlučujući o protutužbenom zahtjevu kojim je zatražena isplata 1/2 dijela otplaćenog kredita kod OTP banke d.d. po Ugovoru o kreditu broj 121114365466-G1 od 14. studenog 2012., valja istaknuti da takvo potraživanje tuženik-protutužitelj temelji na odredbi čl. 44. st. 1. Obiteljskog zakona (NN 103/15, u daljnjem tekstu ObZ/15). Naime odredbom članka 44. st. 1. ObZ/15 određeno je da za obveze koje je jedan bračni drug preuzeo radi namirenja tekućih potreba bračne i obiteljske zajednice, kao i za obveze koje su bračni drugovi preuzeli zajednički u vezi s bračnom stečevinom, odgovaraju oba bračna druga solidarno bračnom stečevinom i vlastitom imovinom. Nadalje, stavkom 2. istog članka je određeno da ako je radi namirenja zajedničkih obveza iz suvlasničkog dijela bračne stečevine ili iz vlastite imovine jednog bračnog druga naplaćeno više nego što iznosi njegov dio duga, taj bračni drug ima prema drugom bračnom drugu pravo na naknadu toga iznosa iz njegova dijela bračne stečevine, odnosno iz njegove vlastite imovine, dok je stavkom 3. propisano kako se smatra da su bračni drugovi za obveze iz stavka 1. ovog članka odgovorni u jednakim dijelovima ako nisu drugačije ugovorili. Prema prijelaznim i završnim odredbama Obiteljskog zakona objavljenog u Narodnim novinama broj 103/15 propisano je da se odredbe tog Zakona primjenjuju i na obiteljske odnose koji su nastali do dana stupanja na snagu tog Zakona, ako tim Zakonom nije drugačije određeno (čl. 551. st. 1. ObZ/15).

37. Naprijed navedeno protutužbeno traženje tuženik-protutužitelj temelji na tvrdnji da je nakon prestanka bračne zajednice isti nastavio otplaćivati kredit podignut kod OTP banke broj kredita broj 121114365466-G1 od 14. studenog 2012. u iznosu od 115.000,00 kn, a koji kredit je podigao kako bi sanirao ranije novčane obveze i to konkretno u cijelosti vratio preostali iznos dugovanja s naslova kredita ranije podignutog u Volksbank d.d. (u iznosu od cca. 50.000,00 kn), podmirio dospjele obveze s naslova bankovnih kartica stranaka, podmirio obveze nastale obrazovanjem tužiteljice-protutužene (u iznosu od cca. 50.000,00 kn) te podmirio svakodnevne troškove života. Također, tuženik-protutužitelj je pritom naveo da je tužiteljica-protutužena bila upoznata s dizanjem navedenog kredita u OTP banci, ali da se nije slagala s podizanjem istog. S druge pak strane, tužiteljica-protutužena je na okolnost svrhe podizanja naprijed navedenog kredita u iznosu od 115.000,00 kn u svom stranačkom iskazu navela kako je taj kredit tuženik-protutužitelj podigao samovlasno, pred prestanak bračne zajednice i to bez njezine suglasnosti i znanja, a za taj kredit da je saznala nakon prestanka bračne zajednice prilikom njezine posjete obiteljskoj kući kada da je vidjela dokumentaciju vezanu za isti. Konačno, saslušana svjedokinja Vesna Lasić navela je u svom iskazu da od 2011. do 2013. odnosi između parničnih stranaka nisu bili skladni, te da među njima nije bilo nikakvih dogovora. Imajući u vidu navode tužiteljice-protutužene koja je u svom iskazu potvrdila kako su uistinu kreditom kojeg je tuženik-protutužitelj podignuo kod Volksbank d.d. u iznosu od 105.000,00 kn financirani radovi na predmetnoj kući, te je refinanciran raniji kredit za koji se govorilo da je upotrijebljen za uređenje njihove kuće, te imajući u vidu da iz priležućeg naloga za plaćanje (list 507. spisa) kao i iz dopisa Volksbank d.d. od 27. studenog 2012. (list

506. spisa) proizlazi da je tuženik-protutužitelj kreditom podignutim kod OTP banke broj 121114365466-G1 od 14. studenog 2012. zatvorio kredit Volksbank d.d. u iznosu od 47.296,06 kn, odnosno 6.277,26 eur, to je razvidno da je tuženik-protutužitelj dijelom iznosa odobrenog kredita kod OTP banke i to dijelom u visini od 47.296,06 kn, odnosno u protuvrijednosti od 6.277,26 eur podmirio potrebe bračne i obiteljske zajednice parničnih stranaka. Glede preostalog iznosa odobrenog kredita i to u visini od 67.703,94 kn, odnosno u protuvrijednosti od 8.985,86 eur tuženik-protutužitelj po ocjeni ovog suda nije pružio relevantne dokaze koji bi potvrđivali njegove tvrdnje kako je taj novčani iznos upotrijebljen za namirenje tekućih potreba bračne i obiteljske zajednice kao i obveza koje su bračni drugovi preuzeli zajednički u vezi s bračnom stečevinom. Naime, unatoč tvrdnjama tuženika-protutužitelja kako je taj novac upotrijebljen za zatvaranje minusa na računima parničnih stranaka i podmirenje troškova obrazovanja tužiteljice-protutužene, tuženik-protutužitelj nije priložio kao dokaz izlist novčanih transakcija koji bi potvrđivao takve navode. Štoviše, valja istaknuti da je sam tuženik-protutužitelj potvrdio kako je obrazovanje tužiteljice-protutužene prestalo još 2011. pa se opravdano postavlja pitanje koji troškovi obrazovanja su podmireni kreditom koji je podignut u studenom 2012.

38. S tim u vezi, po ocjeni ovog suda povrat dijela kredita podignutog kod OTP banke i to upravo u iznosu od 47.296,06 kn, odnosno u protuvrijednosti od 6.277,26 eur predstavlja obvezu bračne zajednice koja tereti oba bračna druga i za koje svaki bračni drug odgovara trećima u cijelosti kao da ih je i sam preuzeo. Međutim to ne isključuje pravo bračnog druga koji je prema trećima podmirio tu obvezu da zahtjeva od drugog bračnog druga da mu naknadi onaj dio koji na njega otpada, odnosno polovicu plaćenih troškova sukladno odredbi čl. 44. st. 2. i 3. ObZ/15 ako stranke svoje imovinske odnose nisu drugačije regulirale (takvo što nije utvrđeno tijekom postupka) pa se na njihove imovinske odnose primjenjuje ta odredba. Dakle, radi se o regresnom potraživanju jednog bračnog druga prema drugom za podmirenjem obveza bračne zajednice. Naime, tuženik-protutužitelj je trenutkom plaćanja učinio isplatu za drugoga pridržavajući pri tome pravo da naknadno tužbom u redovnom sudskom postupku zatraži od tužiteljice-protutužene podmirenje učinjenog plaćanja (isplata s pravom na subrogaciju).

39. Pregledom prikaza prometa računa za period od 1. siječnja 2000. do 31. prosinca 2018. OTP banke d.d. za račun 724701530321, a na kojem je tuženik-protutužitelj vršio plaćanja s naslova otplate kredita broj 121114365466-G1 od 14. studenog 2012., razvidnim proizlazi da je tuženik-protutužitelj kredit podignut u iznosu od 115.000,00 kn otplatio u sveukupnom iznosu od 141.005,64 kn (glavnica i kamate). Međutim dio tog kredita tuženik-protutužitelj je otplatio za vrijeme trajanja bračne zajednice, dakle zaključno sa svibnjem 2013., a anuiteti navedenog kredita koji su plaćeni tijekom trajanja bračne zajednice, predstavljaju zajedničku obvezu obaju bračnih drugova te ukoliko ih plati samo jedan bračni drug ne nastaje među njima obveznopravni zahtjev za povrat. S tim u vezi navedenu obvezu s naslova povrata kredita je valjalo umanjiti za plaćene anuitete do zaključno sa svibnjem 2013. u ukupnom iznosu od 11.063,09 kn, a iz čega proizlazi da je tuženik-protutužitelj od prestanka bračne zajednice pa do konačne otplate kredita sveukupno s naslova anuiteta podmirio iznos od 129.942,55 kn. Uzimajući u omjer dio kredita koji predstavlja teret bračne zajednice s iznosom cjelokupnog kredita ($47.296,06 \text{ kn} / 115.000,00 \text{ kn} = 0.41$), to proizlazi da je tuženik-protutužitelj nakon prestanka bračne zajednice na ime dijela kredita kojim su podmirene potrebe bračne zajednice otplatio

sveukupni iznos od 53.276,44 kn ($129.942,55 \times 0,41 = 53.276,44$ kn) odnosno iznos od 7.070,99 eur. Sukladno tome, a pozivom na naprijed citiranu odredbu čl. 44. ObZ/15 osnovanim proizlazi potraživanje tuženika-protutužitelja na ime $\frac{1}{2}$ plaćenog iznosa kredita u visini od 3.535,50 eur, dok je za više traženo i to za iznos od 6.871,53 eur, protutužbeni zahtjev odbijen.

40. Odredbom čl. 1115. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“, broj: 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 155/23, 69/26, u daljnjem tekstu ZOO) određeno je da kada se vraća ono što je stečeno bez osnove moraju se vratiti plodovi i platiti zatezne kamate i to ako je stjecatelj nepošten od dana stjecanja, a inače od dana podnošenja zahtjeva. Cijeneći navode tužiteljice-protutužene i svjedokinje Vesne Lasić, a iz kojih proizlazi da su bračni odnosi parničnih stranaka u značajnoj mjeri bili poremećeni od 2011. do 2013., to se uvjerljivim ukazuju navodi tužiteljice-protutužene kako ista nije ni imala saznanja o naprijed navedenom kreditu kojeg je tuženik-protutužitelj 14. studenog 2012. podigao kod OTP banke već da je za predmetni kredit tužena-protutužiteljica saznala tek naknadno pronašavši dokumentaciju koja se odnosi na taj kredit u njihovoj kući. S tim u vezi, a pozivom na odredbu čl. 1115. ZOO ovaj sud ne nalazi tužiteljicu-protutuženu nepoštenim stjecateljem slijedom čega je istu valjalo obvezati da na dosuđeni iznos od 3.535,50 eur plati zatezne kamate od dana podnošenja zahtjeva, dakle od 28. prosinca 2019. pa ubuduće dok je za više tražene zatezne kamate protutužbeni zahtjev odbijen.

41. Glede potraživanja tuženika-protutužitelja u visini od 2.500,00 eur kao iznosa kojeg je isti isplatio svom bratu Denisu Čuku u svrhu namirenja istog, zbog kako to tuženik-protutužitelj, Denis Čuk i Ante Čuk tvrde, činjenice što je Denis Čuk od oca dobio manje vrijednu nekretninu, sud je neosnovanim ocijenio protutužbeni zahtjev u tom dijelu. Naime, provedenim dokaznim postupkom jest i utvrđeno da predmetno zemljište i predstavlja vlastitu imovinu tuženika-protutužitelja pa s tim u vezi ni ne postoji obveza tužiteljice-protutužene da na ime namirenja za predmetno zemljište podmiruje bilo kakav iznos. Štoviše, uzimajući u obzir navode tuženika-protutužitelja i svjedoka Ante Čuka kako je tuženik-protutužitelj taj iznos dao svom bratu tijekom trajanja braka (iako je u dopunskom iskazu tuženik-protutužitelj naveo da je dao iznos tijekom 2002.) osnovanim se ukazuje pitanje je li navedeni iznos plaćen novcem koji bi predstavljao bračnu stečevinu parničnih stranaka. Naime, iako je tuženik-protutužitelj u svom dopunskom iskazu naveo da je taj iznos platio od povrata poreza, isti ni na prednje okolnosti nije dokazao da bi predmetno namirenje bilo izvršeno njegovom vlastitom imovinom. Slijedom svega naprijed iznijetog neosnovanim se ukazuje protutužbeni zahtjev u dijelu kojim je zatražena isplata iznosa od 2.500,00 eur sa zateznom kamatom koja na taj iznos teče od 28. prosinca 2019. pa do isplate.

42. Sud je djelomično osnovanim ocijenio potraživanje tuženika-protutužitelja s naslova plaćene komunalne naknade te plaćene naknade za odvoz smeća. Naime, prema članku 22. stavku 2. Zakona o komunalnom gospodarstvu („Narodne novine“, broj 36/95, 109/95, 21/96, 70/97, 128/99, 57/00, 129/00, 59/01, 26/03 – pročišćeni tekst, 82/04, 110/04, 178/04, 38/09, 79/09, 153/09, 153/09, 49/11, 84/11, 90/11, 144/12, 93/13 i 153/13, dalje: Zakon o komunalnom gospodarstvu) komunalnu naknadu plaća vlasnik, odnosno korisnik nekretnine. Sukladno odredbi čl. 30. st. 1. Zakona o održivom gospodarenju otpadom (NN 94/13, 73/17, 14/19, 98/19) određeno je da javna usluga prikupljanja miješanog komunalnog otpada i prikupljanja

biorazgradivog komunalnog otpada podrazumijeva prikupljanje tog otpada na određenom području pružanja usluge putem spremnika od pojedinih korisnika i prijevoz tog otpada do ovlaštene osobe za obradu tog otpada, a stavkom 5. istog članka je određeno da je korisnik usluge iz stavka 1. ovog članka na području pružanja javne usluge vlasnik nekretnine, odnosno vlasnik posebnog dijela nekretnine i korisnik nekretnine, odnosno posebnog dijela nekretnine kada je vlasnik nekretnine, odnosno posebnog dijela nekretnine obvezu plaćanja ugovorom prenio na tog korisnika i o tome obavijestio davatelja usluge.

43. Pregledom preslika uplatnica (list 65. spisa) proizlazi da je tuženik-protutužitelj na ime komunalne naknade za razdoblje od siječnja do ožujka 2016. uplatio iznos od 105,60 kn, za razdoblje od travnja do lipnja 2016. uplatio iznos od 105,60 kn, za razdoblje od srpnja do rujna 2016. uplatio iznos od 105,60 kn te za razdoblje od listopada do prosinca 2016. uplatio iznos od 105,60 kn.

44. Pregledom preslika uplatnica (list 64. spisa) proizlazi da je tuženik-protutužitelj na ime odvoza smeća za razdoblje od siječnja do ožujka 2016. uplatio iznos od 30,00 kn, za razdoblje od travnja do lipnja 2016. uplatio iznos od 30,00 kn, za razdoblje od srpnja do rujna 2016. uplatio iznos od 30,00 kn, za razdoblje od listopada do prosinca 2016. uplatio iznos od 30,00 kn.

45. Cijeneći sadržaj naprijed iznijetih odredbi proizlazi zaključak da su obveznici plaćanja komunalne naknade i naknade za odvoz smeća vlasnici nekretnina, a korisnici nekretnina samo ako su vlasnik i korisnik takvu obvezu korisnika i ugovorili. U konkretnom slučaju, a cijeneći okolnost da je tužiteljica-protutužena u ovom postupku utvrđena suvlasnicom predmetne nekretnine za 9/20 suvlasničkog dijela, osnovanim se ukazuje potraživanje tuženika-protutužitelja na ime plaćanja dijela kako komunalne naknade tako i naknade za odvoz smeća, a sve s obzirom da su tijekom tog razdoblja obveznici plaćanja navedenih naknada bile parnične stranke kao suvlasnici, razmjerno svom suvlasničkom dijelu, pa je tuženik-protutužitelj plaćanjem tih naknada u cijelosti, a pozivom na odredbu članka 44. ObZ/15 stekao regresni zahtjev spram tužiteljice-protutužene za isplatu 9/20 dijela navedenih naknada, a sukladno suvlasničkom udjelu tužiteljice-protutužene na navedenoj nekretnini.

46. S tim u vezi sud je osnovanim ocijenio potraživanje tuženika-protutužitelja na ime regresnog zahtjeva s naslova komunalne naknade i to u iznosu od 25,23 eur ($105,60 \text{ kn} \times 4 \times 9/20 = 190,08 \text{ kn} / 7,5345 = 25,23 \text{ eur}$), dok je za više traženo i to za iznos od 394,77 eur protutužbeni zahtjev odbijen. Na dosuđeni iznos tuženiku-protutužitelju su pozivom na odredbi čl. 1115. ZOO priznate zatezne kamate koje teku počev od 9. svibnja 2016. kada su plaćene navedene naknade pa sve do isplate dok je za više tražene zatezne kamate protutužbeni zahtjev odbijen.

47. Također, sud je osnovanim ocijenio potraživanje tuženika-protutužitelja na ime regresnog zahtjeva s naslova naknade za odvoz smeća i to u iznosu od 7,17 eur ($30,00 \text{ kn} \times 4 \times 9/20 = 54,00 \text{ kn} / 7,5345 = 7,17 \text{ eur}$), dok je za više traženo i to za iznos od 112,23 eur protutužbeni zahtjev odbijen. Na dosuđeni iznos tuženiku-protutužitelju su pozivom na odredbi čl. 1115. ZOO priznate zatezne kamate koje teku počev od 9. svibnja 2016. kada su plaćene navedene naknade pa sve do isplate dok je za više tražene zatezne kamate protutužbeni zahtjev odbijen.

48. Uzgred naprijed navedenom valja napomenuti da iako je tuženik-protutužitelj u ovom postupku zatražio regresnu isplatu na ime komunalne naknade i naknade za odvoz smeća za razdoblje od siječnja 2015. pa do prosinca 2019., tuženik-protutužitelj tijekom postupka nije dokazao da bi uistinu i podmirio obvezu s naslova naprijed navedenih naknada osim za razdoblje 2016.

49. U konačnici valja istaknuti da sud nije osnovanim ocijenio prigovore obiju parničnih stranaka glede preinake tužbenog i protutužbenog zahtjeva. Naime, Izmjenama i dopunama Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 70/19 - dalje ZID ZPP/19), a koje su stupile na snagu 1. rujna 2019. (čl.39) članku 190. dodan je novi stavak 2. prema kojem iznimno od pravila iz stavka 1. (da tužitelj može preinačiti tužbu do zaključenja prethodnog postupka), tužitelj može preinačiti tužbu do zaključenja glavne rasprave ako bez svoje krivnje to nije mogao preinačiti do zaključenja prethodnog postupka. Imajući u vidu navedenu izmjenu čl. 190. ZPP-a te njezinu obveznu primjenu na postupke u tijeku, to je prema stajalištu ovog suda preinaka tužbe dopuštena jer je tužiteljica-protutužena precizirala svoje potraživanje tek nakon provedenog građevinsko-geodetskog vještačenja, a kojim je identificirana nekretnina koja je predmet tužbenog zahtjeva tako i tržišna vrijednost iste. Također, prema stajalištu ovog suda dopuštena je i preinaka protutužbenog zahtjeva budući je tuženik-protutužitelj precizirao svoje potraživanje s naslova regresnog zahtjeva na ime plaćanja polovine anuiteta kredita, tek po zaprimanju bankovnih podataka o plaćenim anuitetima.

50. Odluka o parničnom trošku donesena je u smislu članka 154. stavak 2. i čl. 155. st. 1. Zakona o parničnom postupku (NN 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14 i 70/19 u daljnjem tekstu ZPP) i u skladu sa Odvjetničkom tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika, sukladno kojim zakonskim odredbama se omjer uspjeha stranaka u parnici ocjenjuje prema konačno postavljenom tužbenom zahtjevu.

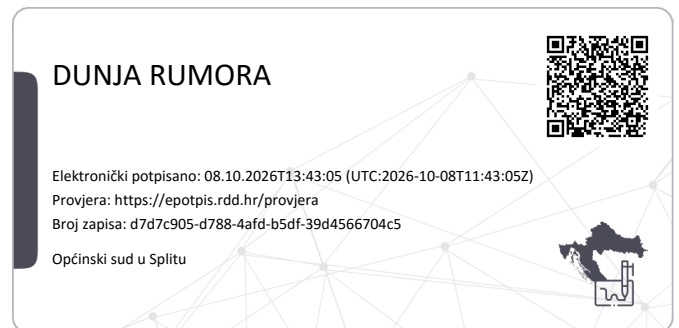
51. Ocjenjujući uspjeh koji su stranke postigle s obzirom na osporen osnov i visinu odštetnog zahtjeva ovaj sud ocjenjuje da je tužiteljica-protutužena u postupku uspjela u omjeru od 60%, a tuženik-protutužitelj u postotku od 40%, te kada se postotak uspjeha tužiteljice-protutužene od 60% umanjuje za postotak uspjeha tuženika-protutužitelja od 40% dobije se postotak od 20%, što znači da tužiteljici-protutuženoj pripada pravo na naknadu dijela pripadajućeg troška upravo u iznosu koji odgovara postotku od 20% ukupnog troška, vodeći računa da tužiteljici-protutuženoj pripada naknada troškova za one parnične radnje koje su bile potrebne za vođenje parnice. Tužiteljici-protutuženoj bi za slučaj potpunog uspjeha u parnici pripadala naknada za sastav tužbe 100 bodova, za sastav podnesaka od 30. ožujka 2020., 17. prosinca 2020., 8. travnja 2021., 11. listopada 2022., 28. studenog 2023. po 250 bodova, za sastav podneska od 1. veljače 2021. 25 bodova, za sastav podnesaka od 16. prosinca 2024., 30. srpnja 2025., 19. siječnja 2026., 23. veljače 2026., po 100 bodova, za pristup ročištima od 15. ožujka 2021., 3. lipnja 2022., 10. listopada 2022., 31. siječnja 2023., 18. travnja 2023., 20. studenog 2023., 8. ožujka 2024., 21. siječnja 2025., 2. travnja 2025., 11. lipnja 2025., 27. listopada 2025., 3. prosinca 2025., 22. siječnja 2026., 23. veljače 2026., 24. kolovoza 2026. po 250 bodova, za pristup ročištima od 4. svibnja 2021. i 19. listopada 2021., 6. veljače 2024. po 50 bodova, za sastav žalbe 312,50 bodova, ukupno dakle 5.987,50 bodova, a što pomnoženo s 2,00 eur koliko iznosi vrijednost boda sa zatraženim PDV-om daje iznos od 14.968,75 eur, a 20%

toga iznosa daje iznos od 2.993,75 eur, te uvećano za troškove očevida i vještačenja u ukupnom iznosu od 1.389,59 eur, trošak pristojbe na presudu u iznosu od 205,92 eur, te pristojbe na žalbu protiv presude u iznosu od 411,84 eur, daje iznos od 5.001,10 eur. Sukladno navedenom tuženik-protutužitelj je u obvezi tužiteljici-protutuženoj na ime naknade parničnih troškova isplatiti iznos od 5.001,10 eur s pripadajućim zateznim kamatama koje teku od presuđenja do isplate.

U Splitu 8. listopada 2026.

SUDAC

DUNJA RUMORA

POUKA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe nadležnom županijskom sudu u roku od 15 dana, od dana primitka iste. Žalba se podnosi putem ovog suda, u dovoljnom broju primjeraka.

DNA:

- pun. tužiteljice-protutužene
- pun. tuženika-protutužitelja
- u spis

Broj zapisa: **9-3088e-5b694**

Kontrolni broj: **03770-4f9f7-c4001**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.